

குறகைகாணக் கட்டும்” என்று பி.பி எஸ் ஜெயராஜ் தம் மூன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார் போலும் ஆனால் காதல் கதையை படத்தில் சட்டம் போல் உபயோகித்திருக்கிறார் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.. ஆயினும் காதலர் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் இயல்பான காட்சிகளையும் உரையாடல் களையும் புகுத்தி வாசகர் கவனத்தை ஈர்ப்பதில் நட்சேன் வெற்றிகண்டு இருக்கிறார். குறிப்பாக கதாநாயகியை அறிமுகப்படுத்தும் அதிர்வாயத்தில் வெகு இயல்பாக அதவேளையில் சிரங்கார சம் ஒழுகும் வகையில் கதையை நகர்த்தி இருக்கிறார்.

எனினும் கதாநாயகியின் பாதிரவார்ப்பு மூன்னுக்குப் பின் மூரண்பாட்டுடையதாக தோன்றுகிறது. கதாநாயகனை சாதாரண மத்திய தரவகுப்பு உத்தியோகத்தவனாக காட்டும் ஆசிரியரின் யதார்த்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளலாமெனினும் சித்திரா என்ற கதாநாயகியை ஒரு வீராங்கனையாக வார்த்திருக்கலாம். அவள் தன் சகோதரனின் அடியொற்றி கணவனையும் அழைத்துக்கொண்டு ஜனதா விமுக்தி பெரமூனையில் சேர்ந்து போராட்டத்தில் ஈடுபட எத்தனிப்பதாக காட்டியிருக்கலாம். அத்தகைய நெருக்கடியில் கதாநாயகன் இன் உணர்வு சேர்ப்பென்று தான் இயக்கத்தில் சேர்ப்போவதாக அவளோடு வாதாடி இருக்கலாம். ஈற்றில் இருவரும் தற்காலிகமாக, தலமைறவை வாழ்க்கை நடத்திவிட்டு கலவரசு சமூக தணிந்ததும் ஈரினத்தையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கு பாடுபட முடிவு செய்ததாக காட்டி இருக்கலாம். அதிலும் சாதாரண குறிப்பாக கிராமப்புற மக்கள் மத்தியில் இனத்துவசே உணர்வு இல்லா என்கிற எநிலையில் மக்கள் விடுதலை இயக்கத்தில் கதாநாயகி ஈடுபடுவதாக காட்டுதல் யதார்த்தத்திற்கு புறம்பானதல்லவே. இங்கு “நோக்கங்கள் வறோக இருந்த போதிலும் வடக்கிலும் தற்கிலும் இளஞர்கள் போராட்டம் செய்ததற்கு வித்திட்டவர்கள் அரசியல் வாதிகள். சாதாரண மக்களிடம் இருந்தே போராடிகள் தோன்றினார்கள் என்று நட்சேன் அவர்களே என்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளமை எனது கருத்துக்கு அரணு செய்கிறது இதனை விடுத்து கதாநாயகனும் நாயகியும் வெளிநாடு சிலை வதாக காட்டியிருப்பதானது ஆசிரியர் தன் செயலை நியாயப்படுத்துவதாகவே தோன்றுகிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சூமார் 10 வருடத்திற்கு மூன்பு நான் ஓபரணன் என்னுமிடத்தில் சூமார் 8 மாதகாலம் தங்கியிருந்த சமயத்தில் பார்த்த வீடியோ படமொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. தபவர் ஒஃப் ஒன் (The Power of the one) என்ற அந்தப்படத்தில் ஆபிரிகாவில் வாழ்ந்த வள்ளைக்கார சிறுவன் ஒருவன் கருப்பின மக்களின் இன் விடுதலை போராட்டத்தை மூன்னினன்று நடத்துவதாக சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தது, ஆகவே எழுத்தாளர்கள் யதார்த்த உண்மைகளை சித்திரிக்கும் போது ஆக்கபூர்வமான முடிவுகளை அடிக் கோட்டு காட்ட வேண்டிய கடமைப்பாடு உடையவர்கள் என்பதை நட்சேன் போன்றவர்கள் மனதில் இருத்தல் அவசியம். ஏனென்றால் அவரைப் போன்ற படித்தவர்கள் மக்களின் உணர்வுகளை நேரடியாக கண்டவர்கள். எழுத்தாற்றல் உள்ளவர்கள் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்ல எந்த சமுதாயத்திற்கும் வேண்டியவர்கள் ஏனென்றால் எழுத்தாளர்கள் காலத்தின் கண்ணாடிகள் மட்டுமல்ல காலத்தின் ஒளிவிளக்காகவும் இருக்கிறார்கள்

0000 0000000000: '000000000000 000000' 000000 00000000 000 000000000000

Written by - காவலர் இராஜதூரை -

Thursday, 27 June 2013 22:29 - Last Updated Thursday, 27 June 2013 22:51

எழுத்துத்துறையில் பிரகாசம் மிக்க எதிர்காலம் டொக்டர் நடசேனாக்கு உண்டு
.ஆனால் அவர் வறும் பார்வையாளனாக இராமல் இலட்சியவாதியாக மாறுதல் அவசியம்.
அப்போது அவரிடம் இருந்து உன்னதமான படபிப்புகள் கிடைக்கும்

அனுப்பியவர்: நடசேன (ஆஸ்திரேலியா) uthayam@optusnet.com.au